

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יו"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ט כסלו
השפ"ג
פרשת
מקץ-הנוכה
גיליון פ'



זמני כניסת ויציאת שבת-קודש

ר"ת	מוצ"ק	חד"ג	שבת
5:59	5:21	4:05	ירושלים
5:54	5:22	4:19	בני ברק
5:52	5:20	4:08	חיפה
5:56	5:24	4:23	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

ימי החנוכה מאירים הם בלבו של כל יהודי, כאשר בימים נעלים ומרוממים אלו מתגלה האור הגנוז, וסגולתם להרכות בלימוד התורה, היפך מחשבת היוונים 'להשכיחם תורתך', הינה וראי נשגבה עד מאוד וכידוע מכל גדולי ישראל בכל הדורות.

אין פלא בכך, שדווקא בימים אלו, ג' ימים קודם חג, התכנסו כולם נקבצו ובאו, רכזו "לומדיך", אשר משקיעים כל כוחם ומרצם, למען הפצת לימוד הוזהר הקדוש בחיבולי השיבות, מכל רחבי הארץ, ל"כנס הוקרה לרכיבים" הראשון מסוגו, למען הרבות תורה וקדושה לרבבות אלפי ישראל בכל מקום שהם.

את הכנס פתחו רבני "לומדיך" בדברי שבה ועידוד, לבחורים היקרים הע", אשר "עומדים על סודך" בכל יום ויום, ועוד משפיעים גם על סביבתם קדושה וטהרה, כיאה וכיאות לתלמידיו ולומדי תורתו של רבי שמעון בר יוחאי, ולכל לב החפץ לשמוע את דבר ה', בהמשך הערב חולקו מזכרות ייחודיות עבור כל המשתתפים בכנס, להגדיל תורה ולהאדירה.

האיריה המרוממת בדברות להבות אש על מעלת וחישיבות הלימוד בוזהר הקדוש, שכצעת "מי לה" אל" כבימים החם - גם בזמן הזה, תמשיך ללוות את הרכיבים היקרים גם לאחר שיצאו מן הכנס המרומם, אל ימי החנוכה, בהם כולנו מבקשים: "ואזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות לכוון לאמיתת של תורה וסודותיה", הבקשה הזאת מתממשת לנגד עינינו, כאשר על לומדי תוכנית "לומדיך", וראי שזכו לכך.

ובקריאה של חיבה נקרא בזאת לכל יהודי המתפלל "וקרב קץ הישועה", אנא, באם הינך חפץ באמת בקירוב קץ הישועה, ובאם בעת השיר והחלל, הינך מייחל באמת בלויב שתבוא זאת הישועה האחרונה וברחמים, הרי אנחנו מוכתחים ע"י 'רעי' מהמנא' שבוכות לימוד הוזהר הקדוש נצא מן הגלות ונקרב את הישועה ברחמים, ואי נזכה לראות כנועם ה', ולראות הכהן הגדול בעולותו את הנרות, ואז אל מול פני המנורה העליונה יאירו שבעת הנרות, יאירו נשמות בני ישראל על ידי אור הוזהר הקדוש אשר כאור החמה מזוהר.

שבת שלום ומבורך והנוכה שמה המערכת.

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם לשבוע פרשת ויגש

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ל	וישלה	מט-נג	קנט-קעב
ראשון	א	וישלה	נג-נו	קעג-קפז
שני	ב	וישלה	נו-סא	קפז-רה
שלישי	ג	וישלה	סא-סה	רז-רטז
רביעי	ד	וישלה	סה-סח	ריז-רכח
חמישי	ה	וישלה	סט-עב	רכט-רמ
ששי	ו	וישלה	עג-עז	רמא-רמט
שבת	ז	וישלה	עז-עט	רנט-רנט

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

תוחלת ממוינכה

שפירושו, שניתן לו מיד.

(כאן הוזהר מחלק בין ישועה שנמשכת ועוברת דרך ממונים עד שמגיעה אל האדם, ולכן יש בה עיכובים, והיא "מחלת לב". לכן ישועה שנמשכת ישירות אל האדם בלי אמצעי, וללא עיכובים, ומבואר שישועה זו באה בין כשהוא כראי ובין שאינו כראי.

ויתכן לפרש, שהמקום ממנו באה התפילה תלוי באמונת המתפלל, וכמו שאמר רבי חנינא, אין עוד מלבדו ואפילו כשפים (חולין ט). ובאמת שלא שלטו כשפים עליו, ומי שדברו בהש"ת שאין עוד מלבדו כלל, אין שום עיכובים לתפילתו, אבל המאמץ כבדות אמצעים, אזי גם תפילתו עוברת דרכם ומתעכבת).

יעקב יוסף ובנימין

דבר אחר, תוחלת ממוינכה: זהו יעקב, שנמשכה לו התוחלת ליוסף עד זמן ארוך. ועץ חיים תאווה באה, זהו בנימין, כי מזמן שדרש אותו יוסף עד הזמן שבא אליו, לא היה אלא זמן קצר, שהזמן לא נמשך. וזה שכתוב "וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו" (בראשית מג ט). שואל, מהו שאומר הכתוב "בן אמו"? ואומר, שהוא משום שצורת אמו היתה בו, שהיתה דומה צורתו לצורת רחל, ולכן כתוב, "וישא עיניו וירא את בנימין בן אמו".

רבי יוסי אמר, והרי כתוב מקודם לכן "וירא יוסף אתם את בנימין" (פסוק טז), ועתה כתוב, "וישא עיניו וירא את בנימין אחיו". מהי הראיה שבכאן (מה יוסף ראה ב' פעמים). ומשיב, אלא שראה כרוח הקודש את בנימין שחלקו היה עמהם בארץ, ובחלקם של בנימין ויהודה תשרה השכינה, כי ראה יהודה ובנימין שבחלקם היה בית המקדש. וזה הוא, וירא יוסף אתם את בנימין, שראה אותו עמהם. ויוסף שהיה אחיו, לא ראה את עצמו עמהם באותו החלק שהיה בו בית המקדש. אף כאן, "וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו", היא גם כן שראה בנין בית המקדש שבחלקו, (ולכן כתוב פעמים 'וירא' לרמז על ב' המקדשות). מה כתוב אחריו, וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו וגו' ויבך שמה. דהיינו משום שראה חרבנו של בית המקדש.

ה' צלך

לפי הפסוק הנ"ל יש לשאול, על קיום מצוות חז"ל להמתין ולצפות לכיאת המשיח כל יום ויום, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו. איך לא נמלט מ"מחלת לב"? לאחור שממתנים כל כך הרבה שנים ומצפים לכיאת המשיח, ייתכן שיבוא אל האדם ייאוש ואף חוסר אמונה בכיאת משיח. ואיך יתכן שציונו חז"ל כדבר שגורם ההפך?

ועל שאלה דומה תירץ בעל הסולם (אגרות) וזה לשונו: על דרך שפירש הבעל שם טוב הקדוש, "ה' צלך", דכמו הצל המתנענע אחר תנועת האדם וכל נטיותיו בהתאם לנטיות המשך בעומד הבא

שלימות הפרשה

ההסתכלות בתפילה

וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו וגו'" (בראשית מג ט). רבי חייא פתח ואמר. "תוחלת ממוינכה מחלה לב ועץ חיים תאווה באה" (משלי יג יב). (פירוש הרלב"ג: הנה התוחלת והתקוה שימשך זמנה ויאריך ולא הגיע מה שקוו אליו, היא מחליאה הלב, כי הוא תמיד עם זה התוחלת. ואולם התאווה שתבא בקלות יתערב לבעל התאווה כאילו היא עץ חיים. זה פשוטו של מקרא, אבל הוזהר"ק מפרש על פי הסוד כדלהלן). זה הוא שלמדנו, שאין לאדם להסתכל בתפלתו להקב"ה, אם ישועתו באה או לא באה. מה הטעם. הוא, כי כאשר מסתכל בה, כמה בעלי הדין באים להסתכל במעשיו.

והוא סוד, כי אותו הסתכלות שהוא מסתכל בתפילה, גורם לו, מחלת לב, מהו מחלת לב? זה הוא מי שעומד תמיד על האדם להשטיץ עליו למעלה ומטה. דהיינו השטן.

ועץ חיים תאווה באה: למדנו, מי שרוצה שהקב"ה יקבל תפלתו, יעסוק בתורה, שהיא עץ חיים, ואז תאווה באה. מהו תאווה? זו היא מדרגה, שכל תפלות העולם הן בידיה, (דהיינו ספירת המלכות), והיא מביאה אותן לפני מלך העליון, (שהוא זעיר אנפין), כתוב כאן באה, וכתוב שם בערב היא באה (אסתר ב ד), מה שם רומז על הנוקבא, אף באה שבכאן היא הנוקבא. וזה הוא תאווה באה, כי באה לפני מלך העליון לזווג, כדי להשלים רצונו של האדם המתפלל, למלאות בקשתו.

(יש לפרש, שהמסתכל בתפילה אם תתקבל או לא, הוא בחינת "רצון לקבל", שמצפה לקבל את בקשתו, ולכן נאחזים החיצונים בתפילתו, הגורמים שהשטן יטרג על תפילתו. אבל האחוז בעץ החיים, דהיינו שעוסק בתורה, הרי שכוונתו בתפילה היא רק כדי לעשות רצון הבורא שציונו להפיל, ולכן תפילתו גורמת יחודים ויוזגים עליונים).

המקום שהתפילה עוברת דרכו

דבר אחר: תוחלת ממוינכה מחלה לב: זה הוא מקום, שניתן אותה התפלה, במקום אחר שאינו צריך, שאותו מקום נקרא מחלת לב, ונמשכת מלבוא, עד שניתנה מיד ליד, ולפעמים לא תבוא הישועה לגמרי. מה הטעם, משום שמתפשטת ונמשכת מיד ליד בכל אלו הממונים, שוירדו אותה אל העולם.

ועץ חיים תאווה באה: זה הוא תוחלת שאינה נמשכת בין אלו הממונים והמרכבות מיד ליד, אלא שהקב"ה נותן אותה מיד, משום, כי כשנמשכת בין אלו הממונים והמרכבות, כמה הם בעלי הדין שניתן להם רשות לעיין ולהסתכל בדינו מטרם שנותנים לו ישועתו, אבל מה שיוצא מבית המלך וניתן אל האדם, בין שהוא כראי או אינו כראי, ניתן לו מיד. וזה הוא, עץ חיים תאווה באה,

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מהי כוונת הכתוב "וירצוהו מן הבור"?

1. הירצוהו בחיפזה ללא עיכובים כלל.
2. שפייסוהו והשיבו לו דברי שמוחה.
3. מרמו על סיוס הגלות שתבוא במהרה.

ב. מדוע צריך להתגבר במעשים טובים בעולם הזה?

1. להכניע את הרשעים.
2. כי לאחר פטירת האדם לא יכול לעשות עוד מעשים טובים.
3. לעורר זכות אבות, שאברהם הוא בחינת הסדר.

ג. באיזו דרך מדרכי הטוהרה, והטומאה מסייעים לאדם?

1. רק הבא ליטהר מסייעים בידו.
2. גם הבא ליטמא וגם הבא ליטהר.
3. "ובחרת בחיים", ולכן אין מסייעים לאדם והבחירה בידו.

ד. על מי נאמר "איש אמונות רב ברכות"?

1. על אדם המקפיד על ברכות קלה כבחמורה.
2. על אדם עם אמונת הקב"ה.
3. על אלו המקפידים על עניית "אמן היא שמא רבחה".

ה. למה זוכים החולכים בדרך אמת?

1. עליהם נאמר "אני שלום וכי ארבי".
2. אינם מפחדים לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, והקב"ה שומרם.
3. אין חטא בא על ידם.

ו. למה גורם המדבר דברי חולין בשבת?

1. לסילוק השכינה והמלאכים מביתו.
2. פוגם פגם ביום הקודש.
3. סופו יורש גיהנום.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-1 | ב-2 | ג-1 | ד-2 | ה-1 | ו-2

תשובה נכונה כמובן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק "הק לישראל" של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

האדם, כמו כן כל תנועות האדם בהתאם להשי"ת. פירוש, שבהתעוררות האהבה להשי"ת, יבין שהשי"ת נתעורר אליו באהבה, ובהתעוררות געגועים עצומים יבין שהשי"ת התעורר אליו בגעגועים עצומים וכיו"ב.

כלומר, שאדם המתגעגע להשי"ת, או מצפה לישועת השם, והישועה מתמהמהת, אזי יש בליבו תרעומת ואכזבה ואפילו יאוש. אבל אדם המאמין בכל ליבו בדברי קודשו של הבעל שם טוב הקדוש "השם צלך", שבכל התעוררות בליבו של האדם, כנגד זה ממש מתעורר כנגדו אצל השם יתברך. מתקיים בו המשך הפסוק "ועץ חיים תאווה באה", כי מילוי תאוותו היא כמו עץ של חיים.

כן הוא בעניין הצפייה לגאולה ולמשיח. הן אמת שהמשיח הגשמי יש לו זמן ועת הקצוב מן השמים, אבל "רוחו של משיח", ההתעוררות בלב כל אחד ואחד בבחינת "גאולה פרטית", יכולה להתקיים בכל רגע ורגע, ובאותו הרגע שהאדם בליבו מצפה ומשתוקק לגאולה השם, ממש בשעה זו השי"ת משפיע עליו גם כן שפע של גאולה ואור של משיח. ואם כך, אדרבה, כל מצוות הצפייה וההמתנה למשיח, היא זו שממשיכה את אט את אורו של משיח. יהי רצון שנזכה לזה בימינו וידן בקרוב.

שבת שלום.

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי אברהם יעקב בעל "אביר יעקב" מסדיגורא זיע"א

ליומא דהילולא ה' טבת הבעל"ט

כדאי קדושת ספר הזוהר שיגן על כלל ישראל שתהיה הישועה שלימה. כל אחד מישראל שלומד מעט זוהר הק' הוא בא לאתערותא דקדושה ולומד ברחילו ורחימו בלי שום ספק.

(אביר יעקב ל"ג בעומר)

וביחוד אין דרכי מאז ומקדם לבוא בכתובים בהסכמות ותעודות על ספרים חדשים, ככל זאת יצאתי הפעם מגדרי היות כי המחבר הג' שליט"א הגדיל עתה לעשות כספרו שהוא מתכוון להוציא לאור הרפוס ואשר בשם הסולם נקרא ביאור מספיק ומקובל על הספר הק' החתום וסתום הזוהר הק' וכו'.

לכן אף ידי תיכון עמו והגני פונה בזה בכקשה לכל הנדיבים היקרים יחיו שיתמכו בכבוד מהפעל החשוב הזה למען תת האפשרות להפיץ בהקדם את הספר היקר ברבים שיהיה לתועלת מרובה לכל הוגי נסתרות וגם אנכי מצדי מוכן לעזור עד כמה שאפשר להמחבר הג' שיוכל לברך על המוגמר.

הכ"ד הכותב למען כבוד התורה

וכבוד המחבר שליט"א

המצפה לישועת ד' הקרובה לבוא

אברהם יעקב כמורה"ד ישראל מסדיגורא

(מתוך הסכמתו לספר הזוהר"ק ע"פ הסולם)

סיפור לישבת שבת חנוכה

בכל שנות פעולותיו מאז שנתפרסם (הרה"ק ר' שלמה זלמן מוויעליפאלי זצוק"ל) לא היה יום שלא הראה בו נפלאות גדולות. אבל ביחוד עשתה רושם כביר העובדא האחרונה שמלפני פטירתו ולאחריה. והכי הוה עובדא.

להרב רבי יוסף בעריש ליפשיץ ז"ל בהיותו עוד בעל חנות לממכר טבק בקראקא, היה לו ילד שבהיותו בן ארבע שנים פתאום נשתתק ונתחרש. בהיות הנער כבן חד סר (אחת עשרה), הוליכה אותו אמו אל העיר ווינה למוסדו לבית ספר של אלמים וחרשים. אחר כך נתחרטה על מעשיה ואמרה כי טוב לה שישאר חרש כל ימיו ויהיה בביתה מאשר יגדל שם להיות יהודי רעפורמי.

שבה האשה לווינה, הוציאה את בנה משם ונסעה עמו ישר אל הרה"ק רבי שלמה זלמן זצ"ל לקהילת וויליפולי, ושחתה שם שלשה שבועות.

בחודש אלול שנת תרי"ז, לפני ראש השנה שלח הרה"ק לקרוא לה ומר לה כי תסע לביתה עם הילד לראש השנה, ועל שבת חנוכה שנת חנוכה שנת תרי"ח תבוא אליו עוד הפעם, ובאם לא יהיה אז עוד בין החיים אזי תבא ביום ו' ערב שבת קודש חנוכה על קברו. וכן היה שנפטר הרה"ק רבי שלמה זלמן זצ"ל ביום י"ג כסלו תרי"ח בקהילת קראקא כאמור למעלה.

האשה שמרה פקודתו ובערב שבת חנוכה הלכה על קברו ובכתה שמה כמה שעות וחזרה לביתה.

כאשר שבה אל חנותה מצאה את המער עומד שם, ובראותו אותה שאל "אמי, היכן היית ושהית כל כך, ובכאן היו הרבה קונים?" ומאותו יום והלאה היה כאחד הילדים הכריאים.

והעובדא הלזו הפליאה את כל אנשי העיר קאראקא ושונאיו ומתנגדיו לא יכלו להרים ראש.

(משרתיו אש לודט ח"ב)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הק' - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

הגיליון בשבוע זה נתרם לע"ג הרבנית מרת רבקה תרצה ב"ר זעליג ע"ה גאלדשטיין ת.נ.צ.ב.ה.

לשוחפת בהרפת הגיליון. לחיובת הגננות להא/שרות ולחונכות ניתן לפנות למערכת בטלפון: 054-8517381 (972+) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com